

Okullar cani yetiştirme yeri olmaktan kurtarılmalı

Okullar cani yetiştirme yeri olmaktan kurtarılmalı, bunun için cinayet romanı gibi ders kitapları bir an önce kaldırılmalıdır. Yoksa her gün bir şiddet olayıyla sarsılmaya devam ederiz.

Artan okul cinayetlerine tepkiler artarak büyüyor. Öğretmenler, veliler, öğrenciler, herkes korku içerisinde. Okula gitmek bir kâbus haline geldi. Çocuğunu haklı olarak okula göndermek istemeyen veliler var. Çaresizler.

Eğitimcilere göre, 2005 yılından beri okutulmakta olan ders kitapları bu cinayetleri hazırlamıştır. Mevcut kitaplar çocukların akıl ve ruh sağlığını tehdit etmektedir.

Ders kitapları vahşet resimleriyle, vahşet masallarıyla ve saldırgan ifadelerle doludur. Hatta porno tuzaklarla doludur. Ergenlik çağına gelen her çocuk bilmeden bu tuzaklara çekiliyor. Gençlerimiz kötü eğitimin kurbanı olmaya başladı. Daha vahim sonuçlarını da görebiliriz, onun için gerçeği açık seçik velilere anlatmalıyız.

Veliler ergen psikolojisi bilmez, gelişim psikolojisi hiç bilmez. Örneğin, 8 yaşında çocuğun okuduğu cümlede porno kelimeler varsa, bu kelimeler 15-16 yaşına gelene kadar alt beyinde bekler, hormonları tetiklenirken bu kelimeler de tetiklenir, eyleme geçer.

CİA enstitüleri bu gelişim özelliğinden silah üretti.

Açın bakın Lise 1 ve 2, Hz.Muhammed'in Hayatı kitaplarına, porno çağrışimli resimler göreceksiniz. Açın bakın

İlkokul 1.sınıf kitaplarına porno kelimelerle dolu; "elle, em, meme, al, tat..."

Silah ince sıkılıyor.

Saldırganlık tohumları ekmek üzere İngilizce kitapları kullanılıyor. Arkadaşlarıyla çatışma tohumları için Hayat Bilgisi içinde "Akran değerlendirmesi" icad ettiler. Kesik başlar, korku hikayeleri, uykularını kaçirtacak kadar kötü korku resimleri, vahşet masallarıyla dolu İnsan Hakları kitabı.... Neler icad etmediler ki.

10 yıldan beri böyle kitaplarla beyinleri yıkanan çocuklarımızdan normal davranış beklemeyelim. Çocuklarımız birbirini öldürsün biz de susalım, öyle mi?

İlkokul kitaplarının acilen kaldırılması lazım. Eğer böyle devam ederse, yan yana çocuk mezarları ve çocuk hapisaneleri görmek zorunda kalırız.

Ders kitaplarına açtığım davalardan da okurlarım bilecektir. Hatta, Rize Cumhuriyet savcılığına verdiğim şikayet dilekçesini köşe yazılarıma almıştım; mahallemin ana okulunda yerdeki halının üzerinde insan resimlerine basıyor çocuklar, duvar panosunda suratı yırtık çocuk yüzleri var, diye.

Daha bu sene, Çocuk Koruma Kanununa aykırı bir şekilde, çocukların akıl ve ruh sağlığını tehdit eder boyutta vahşet masallarıyla dolu 4.Sınıf İnsan Hakları ders kitabına ben eğitimci Mahiye Morgül ve bir veli tarafından açılmış olan davada, Milli Eğitim Bakanlığının yapmış olduğu savunma yürekler acısıdır. Ankara 16.İdare Mahkemesi 2017/245-E dosyada yer alan 3.3.2017 tarihli savunmasında bakanlık "İlgili kanunda tanımlanmış bir suça vücut vermemesi dolayısıyla..." iddianın yersiz olduğunu söylemektedir.

Son yaşadığımız okul cinayetleri ise bize MEB'nin savunacak bir şeyi kalmadığını göstermektedir. Velileri bu davaya müdahil olarak katılmaya davet ediyorum.

İlkokul çocuğunun beyin altına ekilen vahşet etkinliklerine İngilizce kitabından örnek veriyorum:

2.sınıf; insan resimleri kes, kesilmiş organlarla bir canavar da sen yap.

2.sınıf; boş bir insan yüzüne dört göz, beş kulak, üç burun, iki ağız, vb çiz.

3.sınıf; arkadaşlarından birini seç, olumsuz davranışlarını yaz.

3.sınıf; resimdeki kesik başları gölgesiyle eşleştir.

5.sınıf; vampir filmi izle, genç kız neden vampire aşık oldu, söyle.

5.sınıf; Süpermen dünyayı kurtarır, seni kurtarır, diye yaz.

5.sınıf; cadılar bayramında hindi (turkey) yerken hangi korku filmi izlersin.

1.sınıf Türkçe kitaplarından örnekler:

- Çizimdeki başı kesik çocuğa kendi başını koy.
- Ormanda ayı ile karşılaştın, ağaca tırmanmayı bilmiyorsun, ne yaparsın?
- Karşıdan karşıya geçerken yaklaşan arabayı görmedin, ne yaşarsın?
- Ailenizin resimlerini kes, ağacın dalına ve toprağın altına koy.
- Atatürk'ün aile resimlerini kes, ağacın dalına ve toprağın altına koy, vb..

Veliler artık, okula güven duymamakta, çocuklarını okula göndermekte tereddüt içerisinde. Veliler, çocuklarımızın can güvenliği ancak akıl ve ruh sağlığını bozan mevcut kitapların kaldırılmasına bağlıdır diye düşünüyorlar. Haklıdırlar.

Veliler, 40-50 yıl önceki ders kitaplarına güveniyoruz, onları geri istiyoruz, diyorlar, haklıdırlar.

Eski kitaplara dönülene kadar çocuklarını okula göndermek istemeyen veliler yerden göğe haklıdır. Çocuklarının can güvenliği daha önemlidir.

Amerika bu sisteme 1983'de geçmişti, şimdi Amerikan hapisaneleri suçlu çocuklarla dolu. ABD, o hapisanelerde çocuk emeğine dayalı kölelik sistemi kurdu, bunu dünyadan saklıyorlar. Hatta, suçlu çocukları askeri kamplara alarak savaşa sürüyorlar. Belediyelerinde asker devşirme görevlileri var. Bizim eğitim sistemimizi de o hale getirmek istiyorlar.

Okullarımız suçlu yetiştirme yeri olmaktan kurtarılmalıdır.

Cinayete kurban giden çocuk da bizimdir, cinayete alet olan çocuk da.

Pazarlı hemşerilerimin yaşadığı büyük şoku tahmin edebiliyorum. Şimdi her iki aileye sesleniyorum:

Büyük geçmiş olsun.

Çektığınız yürek acısını çok iyi anlıyorum, çünkü korktuğum şeyler olmaya başladı. Başka aileler aynı acıyı yaşamamasın diye sesinizi yükseltirseniz acınız hafifleyecektir. Ailenizde herkesi sevgiyle kucaklıyorum. Allah kuvvet versin.

Bir öğüdüm olacak. Dersin öğretmenini suçlamayın, öğretmenler bu tuzağın içine çekildiklerini bilmiyorlar. Bir suç duyurusu yaparsanız, savcılığa gidin, çocuğumu bu hale getirene kadar hangi kitaplarla eğitildi, her bir ders kitabı bu suçun aletidir, yazarı da yayınlayanı da, ders materyali olarak çantasına koyanı da dava ediyorum, deyin.

Rize savcılığı bu konuda iki yıl önce tarafımdan resmen uyarılmıştı, savcılığımızın konusu değildir diyerek şikayetimi kapatılmıştı. O zaman demiştim, bu eğitimin sonuçlarını daha fazla suça bulaşmış çocuk olarak göreceksiniz. İşte gerçekleşiyor.

Lütfen savcılığa kadar tüm veliler toplu olarak gidin, ders kitaplarını ihbar edin. Bir de Milli Eğitimin önüne gidin. Bir de bakanlığa telgraflar yağdırın, acınızı hafifletmek için yapın bunları, oturup ağlayarak acınız dinmez.

Sağlıkla sevgiyle, bir daha böyle acılar yaşamamak dileğiyle...

Mahiye Morgül

23.3.2017